PROJEKT DECYZJI DO KONSULTACJI

Warszawa, 2026 r.

PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

Usługi Komputerowe
Kozdęba sp. z o.o.
os. Wschód 9H
62-100 Wągrowiec

(dalej „UKK")

Fiberhost S.A.
Wysogotowo
ul. Wierzbowa 84
62-081 Przeźmierowo

(dalej „Fiberhost")

DECYZJA NR DR.WPS.6080.1.2025

Na podstawie art. 182 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. - Prawo komunikacji elektronicznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1221, z późn. zm., dalej „Pke") oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2025 r., poz. 1691, dalej „kpa") w związku w związku z art. 440 ust. 1 Pke, po przeprowadzeniu postępowania z wniosku UKK z dnia 9 stycznia 2024 r. (data doręczenia do Urzędu Komunikacji Elektronicznej dnia 16 stycznia 2024 r.; dalej „Wniosek") w sprawie wydania decyzji ustalającej warunki dostępu telekomunikacyjnego do sieci telekomunikacyjnej Fiberhost w zakresie udostępnienia Usługi LLU[1] do punktów adresowych zlokalizowanych przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu

odmawiam

ustalenia warunków dostępu telekomunikacyjnego do sieci telekomunikacyjnej Fiberhost w zakresie udostępnienia Usługi LLU do punktów adresowych zlokalizowanych przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu (dalej „Decyzja").

UZASADNIENIE

Wnioskiem, UKK wystąpił do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezes UKE") o wydanie decyzji ustalającej warunki dostępu telekomunikacyjnego do sieci telekomunikacyjnej Fiberhost położonej w Wągrowcu przy ul. Brzozowej, ul. Konopnickiej oraz ul. Poznańskiej, w zakresie udostępnienia Usługi LLU, zgodnie z Wnioskiem. UKK,

[1] Zgodnie z art. 2 pkt 8 Pke dostęp do lokalnej pętli abonenckiej to korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej, przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

występując z Wnioskiem wskazał, że sprawa dotyczy określenia „warunków współkorzystania z sieci telekomunikacyjnej Udostępniającego (tu: Fiberhost), położonej w Wągrowcu przy ul. Brzozowej, przy ul. Konopnickiej i ul. Poznańskiej (…)", przy czym podał jako podstawę żądania art. 27 ust. 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 604 ze zm., dalej „ustawa o wspieraniu rozwoju"). UKK wyjaśnił, iż „(…) jako że Udostępniający wykorzystał środki publiczne do budowy sieci, w odcinkach, które zostały połączone i stanowią integralną część sieci z odcinkami wybudowanymi ze środków prywatnych, należy uznać, że sieć ta została wybudowana przy wykorzystaniu środków publicznych". Postępowanie prowadzone było pod nr DR.WPS.6080.1.2024.

Prezes UKE, wypełniając dyspozycję art. 61 § 4 kpa, pismem z dnia 1 lutego 2024 r. zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego o wydanie decyzji ustalającej warunki dostępu telekomunikacyjnego do sieci telekomunikacyjnej Fiberhost w zakresie udostępnienia Usługi LLU oraz zwrócił się do Fiberhost o przedstawienie stanowiska.

Pismem z dnia 29 lutego 2024 r. (data wpływu do UKE dnia 7 marca 2024 r.) Fiberhost przedstawił stanowisko w sprawie (dalej „Stanowisko Fiberhost"). Fiberhost wskazał, że UKK ma zawartą dnia 26 września 2022 r. umowę ramową o dostępie telekomunikacyjnym do sieci szerokopasmowej wykonanej z wykorzystaniem środków przyznanych w ramach działania 1.1 POPC drugi, trzeci i czwarty konkurs (zmienioną zawiadomieniem z dnia 16 grudnia 2022 r. w celu dostosowania do treści aktualnie opublikowanej oferty Fiberhost, dalej „Umowa ramowa"), na podstawie której ma możliwość złożenia zamówienia na Usługi LLU w zakresie określonym adresami opublikowanymi przez Fiberhost na stronie internetowej zgodnie z wymogami konkursów. Fiberhost wskazał, że na stronie internetowej spółki w zakresie czwartego konkursu POPC zostały już opublikowane punkty adresowe znajdujące się przy ulicy Poznańskiej i Brzozowej w Wągrowcu, możliwe do udostępnienia operatorom korzystającym na podstawie zawartych z Fiberhost umów ramowych oraz że UKK w trybie określonym Umową ramową nie złożył w tym zakresie Fiberhost żadnego zamówienia dotyczącego konkretnego punktu adresowego z udostępnianego zakresu. Jednocześnie Fiberhost wskazał, że punkty adresowe przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu nie są podłączone do sieci Fiberhost wybudowanej ze środków publicznych, a zatem dostęp do nich nie może być uregulowany na podstawie art. 27 ustawy o wspieraniu rozwoju w brzmieniu obowiązującym do 9 listopada 2024 r.

Pismem z dnia 22 marca 2024 r. Prezes UKE wezwał UKK do przekazania stanowiska UKK do Stanowiska Fiberhost oraz wskazania czy w świetle Stanowiska Fiberhost UKK podtrzymuje wniosek o wydanie decyzji, a jeśli tak to do wskazania w jakim zakresie.

Pismem z dnia 29 maja 2024 r. Prezes UKE ponownie wezwał UKK do przekazania stanowiska UKK do Stanowiska Fiberhost oraz wskazania czy w świetle Stanowiska Fiberhost UKK podtrzymuje wniosek o wydanie decyzji, a jeśli tak to do wskazania w jakim zakresie.

UKK nie odpowiedział na wezwania Prezesa UKE.

Pismem z dnia 26 lutego 2025 r. Prezes UKE poinformował strony postępowania, że Prezes UKE zweryfikował informację ze Stanowiska Fiberhost i uzyskał potwierdzenie, że punkty adresowe zlokalizowane przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu nie zostały objęte zasięgiem sieci

szerokopasmowej wybudowanej z wykorzystaniem środków przyznanych w ramach działania 1.1 POPC drugi, trzeci i czwarty konkurs (dowód: informacje z systemu SIMBA[2] oraz z systemu PIT[3])[4]. Jednocześnie na podstawie art. 50 § 1 kpa w związku z art. 440 ust. 1 Pke, Prezes UKE wezwał UKK do wskazania, czy wobec powyższego UKK podtrzymuje Wniosek o wydanie decyzji, a jeśli tak do wskazania w jakim zakresie.

Pismem z dnia 11 marca 2025 r. UKK poinformował, że podtrzymuje Wniosek o wydanie decyzji w całości (dalej „Stanowisko UKK").

Pismem z dnia 11 kwietnia 2025 r. Prezes UKE wezwał UKK do jednoznacznego wskazania zakresu Wniosku, w części dotyczącej dostępu do punktów adresowych położonych w Wągrowcu przy ul. Konopnickiej, poprzez określenie czy dostęp ma polegać na udostępnieniu Usługi LLU w brzmieniu zgodnym z definicją zawartą w Pke czy na ustanowieniu dostępu do okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji (zgodnie z art. 173 Pke).

Pismem z dnia 28 kwietnia 2025 r. UKK poinformował, że podtrzymuje Wniosek o wydanie decyzji w całości i że żąda udostępnienia Usługi LLU (dalej „Stanowisko UKK 2").

Mając na uwadze fakt, że sieć telekomunikacyjna w odcinku ul. Konopnickiej w Wągrowcu nie została wybudowana ze środków publicznych przez Fiberhost (dowód: informacja z systemu PIT według sprawozdawczości na dzień 31 grudnia 2025 r.) oraz, że UKK podtrzymał Wniosek w całości, Prezes UKE postanowieniem z dnia 24 lipca 2025 r. poinformował strony postępowania, że na podstawie art. 61 § kpa w związku z art. 440 ust. 1 Pke oraz art. 182 Pke w związku z art. 185 ust. 1 i 2 Pke, zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji ustalającej warunki dostępu telekomunikacyjnego do sieci telekomunikacyjnej Fiberhost w zakresie udostępnienia Usługi LLU do punktów adresowych zlokalizowanych przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu.

Pismem z dnia 14 sierpnia 2025 r. Fiberhost wniósł o wydanie decyzji odmawiającej dostępu do sieci Fiberhost w zakresie udostępnienia Usługi LLU poza obszarem sieci POPC, tj. sieci zrealizowanej ze środków własnych Fiberhost. Fiberhost wskazał, że obowiązek zapewnienia dostępu do Usługi LLU nie został przewidziany ani w art. 173 Pke, ani w obowiązkach symetrycznych zdefiniowanych w przepisach art. 176 ust. 1 Pke. Dodatkowo Fiberhost wskazał, że na Fiberhost nie ciążą obowiązki regulacyjne w zakresie zapewnienia dostępu do Usługi LLU.

W związku z powyższym Prezes UKE zważył, co następuje:

Stosownie do art. 440 ust. 1 Pke postępowanie przed Prezesem UKE prowadzone jest na podstawie przepisów kpa ze zmianami wynikającymi z Pke oraz ustawy o wspieraniu rozwoju.

---

[2] System Informatyczny ds. Monitorowania, Badania i Analiz

[3] System prowadzony przez Prezesa UKE na potrzeby prowadzenia inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju.

[4] Informacje z systemu SIMBA zostały ponownie zweryfikowane według stanu na dzień 13 maja 2026 r., a informacje z systemu PIT zostały ponownie zweryfikowane według sprawozdawczości na dzień 31 grudnia 2025 r.

W dacie złożenia Wniosku do Prezesa UKE sprawy zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego pomiędzy przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi regulował Rozdział 2 Działu II ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 34 ze zm., dalej „Pt"), która obowiązywała do 9 listopada 2024 r. Art. 27 Pt regulował m.in. kwestie wystąpienia do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy o dostępie telekomunikacyjnym.

W myśl art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. przepisy wprowadzające ustawę - Prawo Komunikacji Elektronicznej (Dz. U. z 2024 r., poz. 1222), do postępowań wszczętych na podstawie art. 27, art. 28 i art. 139 ustawy uchylanej w art. 68 ust. 1 [Pt – przyp. organu] i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1 [Pke - przyp. organu], stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, z wyjątkiem przepisu art. 182 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1. Oznacza to, że w odniesieniu do niniejszego postępowania administracyjnego wszczętego na podstawie przepisów uchylonej ustawy Pt, stosuje się przepisy Pke z wyjątkiem art. 182 ust. 4, który nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania.

Zgodnie z art. 182 ust. 1 i 2 Pke Prezes UKE, w drodze decyzji wydawanej na wniosek w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu telekomunikacyjnego, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, rozstrzyga spór dotyczący tego dostępu między przedsiębiorcami komunikacji elektronicznej albo między przedsiębiorcą komunikacji elektronicznej a innym podmiotem, o ile jest on obowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego. Wniosek może złożyć każda ze stron sporu, jeżeli jedna ze stron odmówiła zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego lub umowa o dostępie nie została zawarta lub zmieniona w terminie 60 dni od dnia wystąpienia przez jedną ze stron z wnioskiem o jej zawarcie lub zmianę, z uwzględnieniem art. 173 ust. 5 Pke, chyba że przepisy ustawy o wspieraniu rozwoju lub postanowienie Prezesa UKE, o którym mowa w ust. 3, wskazują inny termin. Jednocześnie zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem doktryny odnoszącym się do negocjacji prowadzonych na podstawie art. 27 ust. 2 Pt: „Upływ terminu stanowi wystarczający warunek złożenia wniosku. Dla dopuszczalności złożenia wniosku nie ma znaczenia stan zaawansowania negocjacji. Wystarcza, że w ustalonym terminie nie zawarto umowy"[5].

Wszczęcie niniejszego postępowania w sprawie wydania decyzji o dostępie telekomunikacyjnym nastąpiło w dniu 16 stycznia 2024 r. Zgodnie z treścią art. 61 § 3 kpa datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia żądania organowi administracji publicznej.

Prezes UKE ustalił, że:

1. UKK jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (dowód: rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wpis nr 12028).
2. Fiberhost jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (dowód: rejestr przedsiębiorców telekomunikacyjnych, wpis nr 2221).

[5] S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne. Komentarz. Wyd. 4, Warszawa 2019, Legalis.

3. Pismami z dnia 3 sierpnia 2023 r. UKK zwrócił się do Fiberhost o zawarcie umowy współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej. Fiberhost odebrał pisma UKK dnia 7 sierpnia 2023 r. Fiberhost nie odpowiedział na wnioski UKK.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny: „Prezes UKE wydaje rozstrzygnięcia w sprawach sporów dotyczących dostępu telekomunikacyjnego. Przepisy art. 182 PrKomElektr dotyczą wszystkich spraw spornych, które mogą wystąpić, w sytuacji gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny lub inny podmiot jest na podstawie PrKomElektr zobowiązany do zapewnienia dostępu żądanego przez uprawniony podmiot, a PrKomElektr przewiduje kompetencję Prezesa UKE do rozstrzygnięcia sporu tego rodzaju oraz nie zawiera szczególnych przepisów dotyczących rozstrzygania takiego sporu. Warunkiem rozstrzygania przez Prezesa UKE sporów o dostęp telekomunikacyjny jest przewidziany w PrKomElektr lub WspTelekomU obowiązek zapewnienia dostępu. Pojęcie dostępu występuje w PrKomElektr w różnych znaczeniach i tylko część przepisów dotyczących dostępu odnosi się do dostępu telekomunikacyjnego, którego może dotyczyć spór rozstrzygany na podstawie art. 182 PrKomElektr. Są to spory o dostęp telekomunikacyjny o charakterze symetrycznym, dostęp w zakresie połączeń sieci, dostęp do okablowania w obiektach budowlanych, dostęp do sieci i usług wykorzystujących widmo radiowe, a także dostęp asymetryczny związany ze stwierdzeniem znaczącej pozycji rynkowej i nałożeniem obowiązków w zakresie zapewniania dostępu, w tym użytkowania elementów sieci, powiązanych zasobów i kanalizacji kablowej. Przepisy rozdziału 3 stosuje się do umów o współinwestycjach (art. 255 PrKomElektr), umów o udostępnieniu zasobów numeracji oraz udostępniania danych niezbędnych do prowadzenia spisów abonentów oraz informacji o numerach (art. 333 ust. 2 PrKomElektr). Przepisów art. 182 PrKomElektr nie stosuje się do wszystkich sporów o dostęp, gdyż niektóre rodzaje dostępu są uregulowane przepisami szczególnymi zawartymi w PrKomElektr. Taki charakter mają sprawy dostępu do multipleksu, które również mogą być źródłem sporu rozstrzyganego przez Prezesa UKE. Przepis art. 264 PrKomElektr wyłącza jednak w odniesieniu do tych sporów stosowanie przepisów działu III rozdziału 3. Nie stanowi dostępu telekomunikacyjnego w rozumieniu art. 182 PrKomElektr dostęp użytkowników końcowych do zakończeń sieci, wielokrotnie regulowany w PrKomElektr dostęp do informacji, dostęp do przekazów telekomunikacyjnych i danych przez uprawnione podmioty, dostęp do służb ratunkowych, dostęp osób niepełnosprawnych do udogodnień dla nich przewidzianych, dostęp do narzędzi porównawczych itp"[6].

Stosownie do treści art. 185 ust. 1 Pke, Prezes UKE, rozstrzygając spór dotyczący dostępu telekomunikacyjnego, może:

1) określić treść stosunku zobowiązaniowego zastępującego umowę o dostępie,

2) zmienić w całości lub w części umowę o dostępie lub decyzję, o której mowa w art. 182 ust. 1 i art. 188,

3) zobowiązać strony umowy o dostępie do jej zmiany,

4) rozwiązać umowę o dostępie

- o ile będzie to zgodne z obowiązkami stron oraz celami określonymi w art. 412 ust. 2 Pke.

[6] S. Piątek, Prawo komunikacji elektronicznej. Komentarz, wyd. 1, 2025, art. 182, Legalis.

Wydając rozstrzygnięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, Prezes UKE bierze pod uwagę konieczność zapewnienia przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunków dostępu.

W odniesieniu do powyższych przesłanek w doktrynie wskazuje się, iż „przepis art. 185 ust. 1 PrKomElektr wskazuje dwie przesłanki decyzji wydawanych w celu rozstrzygnięcia sporu dotyczącego dostępu. Pierwsza dotyczy zgodności rozstrzygnięcia z obowiązkami stron. Dotyczy to w szczególności obowiązku zapewniania dostępu. Obowiązek ten może mieć charakter jednostronny (np. w przypadku dostępu do sieci operatora SMP) lub wzajemny, w przypadku dostępu symetrycznego (dostęp w zakresie połączenia sieci). Obowiązki dostępowe stron mogą być wzajemne, ale ukształtowane w różny sposób. Prezes UKE, wydając decyzję, jest obowiązany wykazać, iż rozstrzygnięcie oparte na przepisach art. 185 ust. 1 pkt 1–4 PrKomElektr ma bezpośrednie oparcie w ustawie lub decyzji określającej obowiązek strony sporu w zakresie dostępu. Drugą przesłanką decyzji rozstrzygającej spór jest zgodność z celami polityki regulacyjnej, określonymi w art. 412 ust. 2 PrKomElektr. Przepis ten zawiera bardzo rozbudowaną listę celów uwzględnianych przez regulatora przy podejmowaniu rozstrzygnięć. Prezes UKE uwzględnia te cele, które odnoszą się do przedmiotu rozstrzygnięcia. Obydwie przesłanki powinny być spełnione łącznie. (…)[7]”.

Wobec powyższego Prezes UKE w pierwszej kolejności musi ocenić czy Fiberhost jest zobowiązany do zapewnienia dostępu do sieci Fiberhost w zakresie udostępnienia Usługi LLU do sieci zrealizowanej ze środków własnych Fiberhost.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego należy stwierdzić, że przedmiotem postępowania nie jest połączenie sieci. Zgodnie z poglądami doktryny: „Połączenie sieci zdefiniowane w art. 2 pkt 36 PrKomElektr to fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w celu umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego. Obecnie, już tylko z definicji unijnej wynika, że połączenie sieci oznacza specyficzny rodzaj dostępu telekomunikacyjnego realizowanego pomiędzy operatorami sieci publicznych, choć wcześniej był to element odnotowany w krajowej definicji połączenia sieci. (…) Istota połączenia sieci polega na współdziałaniu operatorów, którzy ustanawiają połączenie dwóch infrastruktur sieciowych. Połączenie sieci telekomunikacyjnych jest szczególnym przypadkiem szerszego zjawiska, jakim jest dostęp telekomunikacyjny zdefiniowany w art. 2 pkt 7 PrKomElektr. Zapewnianie dostępu następuje poprzez dołączenie cudzych urządzeń (sieci) do własnej sieci oraz umożliwienie korzystania z usług, a także świadczenia usług telekomunikacyjnych lub innych usług wymagających komunikowania poprzez sieci telekomunikacyjne. Definicja połączenia sieci zawiera kilka elementów określających specyfikę połączenia sieci w porównaniu z dostępem telekomunikacyjnym. Specyficzne elementy dotyczą celu połączenia sieci, uczestników połączenia sieci oraz treści stosunku prawnego między stronami. (…) Połączeniu podlegają sieci, a nie urządzenia telekomunikacyjne z siecią, co pozwala skutecznie odróżnić połączenie sieci od innych przypadków dostępu telekomunikacyjnego. Nie jest zatem połączeniem sieci

[7] S. Piątek, Prawo komunikacji elektronicznej. Komentarz, wyd. 1, 2025, art. 185, Legalis.

w rozumieniu ustawy połączenie sieci i urządzenia telekomunikacyjnego służącego do świadczenia usług. (…)[8]" We Wniosku UKK wystąpił do Prezesa UKE o wydanie decyzji ustalającej warunki dostępu telekomunikacyjnego do sieci telekomunikacyjnej Fiberhost położonej w Wągrowcu przy ul. Konopnickiej w zakresie udostępnienia Usługi LLU.

Zgodnie z art. 2 pkt 8 Pke dostęp do lokalnej pętli abonenckiej to korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na pełne wykorzystanie możliwości lokalnej pętli abonenckiej lub wykorzystanie części możliwości lokalnej pętli abonenckiej, przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego.

Jak wskazano w doktrynie: „pojęcie lokalnej pętli abonenckiej jest odpowiednikiem definicji "pętli lokalnej" w art. 2 pkt 30 EKŁE[9]. Definicja ta była poprzedzona definicją tego pojęcia w art. 2 lit. e dyrektywy o dostępie. Definicja zawarta w EKŁE wprowadza pewne nowe elementy, w szczególności zastępuje kryterium "fizycznego obwodu" sformułowaniem "fizyczna ścieżka", co poszerza możliwe warianty technologiczne pętli lokalnej. Wprowadza również dodatkową cechę charakteryzującą ten element infrastruktury poprzez wskazanie, że jest to ścieżka wykorzystywana przez sygnały łączności elektronicznej. W art. 2 pkt 21 PrKomElektr pojęciem lokalnej pętli abonenckiej określa się fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem. Definicja lokalnej pętli abonenckiej powinna być rozpatrywana łącznie z definicją dostępu do lokalnej pętli abonenckiej (art. 2 pkt 8 PrKomElektr) i definicją lokalnej podpętli abonenckiej (art. 2 pkt 22 PrKomElektr) oraz definicją dostępu telekomunikacyjnego (art. 2 pkt 7 PrKomElektr). Pojęcia te tworzą bowiem funkcjonalną całość. Lokalna pętla abonencka jest obwodem, który łączy zakończenie sieci zainstalowane u użytkownika końcowego z punktem dystrybucji, czyli z punktem dostępu do sieci stacjonarnej. Punkt dystrybucji to zgodnie z art. 2 pkt 47 PrKomElektr fizyczny punkt, w którym możliwe jest zapewnienie dostępu telekomunikacyjnego wymagającego połączenia elementów sieci telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z elementami sieci telekomunikacyjnej lub powiązanymi zasobami znajdującymi się między tym punktem a zakończeniami sieci. Co do rodzaju tego obwodu definicja wymaga jedynie, aby był to obwód fizyczny. Nowelizacją PrTelekom z 16.11.2012 r. (ZmPrTelekom12) usunięto z przepisów o ramowej ofercie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej sformułowanie o parze przewodów metalowych. Nie ulega wątpliwości, że definicja lokalnej pętli abonenckiej obejmuje obecnie również inne fizyczne obwody, w tym światłowodowe. Sformułowanie dotyczące "fizycznej ścieżki" w art. 2 pkt 30 EKŁE uzasadnia najszerszą możliwą interpretację w sprawie dopuszczalnych technologii. (…) Zakończenie sieci wykorzystane w definicji lokalnej pętli abonenckiej zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 89 PrKomElektr jako fizyczny punkt, w którym abonent otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej. Drugi koniec tego obwodu został zlokalizowany w punkcie dystrybucji w sieci stacjonarnej, zdefiniowanym w art. 2 pkt 47 PrKomElektr. Jest to punkt służący do zapewniania dostępu specjalnego dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Dostęp tego rodzaju jest z reguły zapewniany

[8] S. Piątek, Prawo komunikacji elektronicznej. Komentarz, wyd. 1, 2025, art.2, Legalis
[9] Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej

w obiektach służących do kierowania pracą sieci. (…)" (S. Piątek, Prawo komunikacji elektronicznej. Komentarz, wyd. 1, 2025, art. 2, Nb 33).

Natomiast „lokalna podpętla abonencka. Pojęcie to nie zostało zdefiniowane w EKŁE. W art. 2 pkt 22 PrKomElektr ustalono, że jest to część lokalnej pętli abonenckiej łączącej zakończenie sieci z pośrednim punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w szczególności z koncentratorem lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej. Lokalna podpętla abonencka stanowi część pętli abonenckiej, która również może być oddana do korzystania innemu operatorowi na zasadzie pełnego dostępu lub dostępu współdzielonego (zob. art. 2 pkt 8 PrKomElektr). Definicja ta pokrywa się częściowo z definicją lokalnej pętli abonenckiej, zaś różnica dotyczy punktu, w którym obwód ten ulega zakończeniu po stronie sieciowej. Podpętla nie osiąga przełącznicy głównej, lecz kończy się na koncentratorze lub innym urządzeniu dostępu pośredniego do publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej. Na skutek zmian w technologii dostępu lokalna podpętla abonencka coraz częściej stanowi znaczną część pętli abonenckiej, gdyż zakończenie pętli po stronie sieciowej znajduje się coraz bliżej użytkownika końcowego. Dlatego podpętla nie jest już określana jako odrębny obwód, lecz jako część lokalnej pętli abonenckiej." (S. Piątek, Prawo komunikacji elektronicznej. Komentarz, wyd. 1, 2025, art. 2, Nb 34.)

Tym samym należy uznać, że wnioskowany dostęp telekomunikacyjny z uwagi na to, że dotyczy lokalnej pętli abonenckiej, która określana jest jako fizyczny obwód łączący zakończenie sieci z punktem dystrybucji w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej nie wpisuje się w omówione wcześniej połączenia sieci.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2025 r. Prezes UKE wezwał UKK do jednoznacznego wskazania zakresu Wniosku, w części dotyczącej dostępu do punktów adresowych położonych w Wągrowcu przy ul. Konopnickiej, poprzez określenie czy dostęp ma polegać na udostępnieniu Usługi LLU w brzmieniu zgodnym z definicją zawartą w Pke czy na ustanowieniu dostępu do okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym, a najbliższym punktem dystrybucji (zgodnie z art. 173 Pke).

Zgodnie z art. 173 Pke przedsiębiorca telekomunikacyjny, a także podmiot niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, o ile jest właścicielem okablowania pomiędzy zakończeniami sieci w obiekcie budowlanym a najbliższym punktem dystrybucji, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jest obowiązany zapewnić dostęp do tego okablowania wraz z powiązanymi zasobami, jeżeli powielenie tego okablowania byłoby ekonomicznie nieefektywne lub technicznie niewykonalne. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny „podmiotami uprawnionymi do żądania dostępu są przedsiębiorcy telekomunikacyjni. Definicja przedsiębiorcy telekomunikacyjnego jest zawarta w art. 2 pkt 40 PrKomElektr i obejmuje nie tylko przedsiębiorców, ale także inne podmioty uprawnione do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, jeżeli dostarczają sieci telekomunikacyjne, świadczą usługi telekomunikacyjne lub powiązane usługi. Zakres podmiotowy uprawnienia jest więc bardzo szeroki i obejmuje dysponentów wszystkich sieci telekomunikacyjnych oraz dostawców usług telekomunikacyjnych. Uprawnione do dostępu są również jednostki samorządu terytorialnego, które budują i eksploatują infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne, dostarczają sieci telekomunikacyjne i świadczą usługi telekomunikacyjne. W świetle art. 173 PrKomElektr nie ma znaczenia rynkowa pozycja

przedsiębiorcy ubiegającego się o dostęp do określonej infrastruktury lub nieruchomości." (S. Piątek, Prawo komunikacji elektronicznej. Komentarz, wyd. 1, 2025, art. 173, Nb 3).

W Stanowisku UKK 2, UKK wskazał, że żąda udostępnienia Usługi LLU. Wobec tak sformułowanego żądania Prezes UKE nie ma podstaw do wydania rozstrzygnięcia na podstawie art. 173 Pke.

Jak wskazuje się w piśmiennictwie: „przepis art. 176 ust. 1 PrKomElektr pełni funkcję quasi-definicji dostępu symetrycznego przez objęcie tą kategorią pojęciową różnych obowiązków przewidzianych w ustawie, obciążających przedsiębiorców telekomunikacyjnych i inne podmioty, niezależnie od zajmowanej pozycji rynkowej. Przepisy ustawowe dotyczące obowiązków dostępowych symetrycznych stosuje się do obowiązków przewidzianych w przepisach wymienionych w art. 176 ust. 1 PrKomElektr. Wspólne przepisy dotyczące obowiązków dostępowych symetrycznych stosuje się w sprawach przesłanek nakładania tych obowiązków, dokonywania przeglądów decyzji, w których nałożono taki obowiązek, rozstrzygania sporów o dostęp oraz nakładania kar pieniężnych. Obowiązek dostępowy symetryczny jest ustanawiany poprzez określenie obszaru geograficznego, na którym obowiązek dostępowy do okablowania w obiektach budowlanych wykracza poza punkty dystrybucji znajdujące się najbliżej zakończeń sieci (art. 177 ust. 1 PrKomElektr). Zróżnicowane obowiązki dostępowe symetryczne są przewidziane w art. 178 ust. 1 PrKomElektr. Obejmują one obowiązek połączenia sieci lub zapewnienia interoperacyjności usług (ust. 1 pkt 1), zapewnienia dostępu do interfejsu programistycznego aplikacji lub elektronicznego przewodnika po programach (ust. 1 pkt 2) oraz udostępniania danych niezbędnych do prowadzenia spisu abonentów i informacji o numerach (ust. 1 pkt 3). Odesłanie do art. 179 ust. 1 PrKomElektr włącza do zakresu obowiązków dostępowych symetrycznych wymagania dotyczące dysponentów zasobów widma radiowego, na których Prezes UKE może nałożyć obowiązki w zakresie zapewniania dostępu do nieaktywnych elementów sieci i powiązanych zasobów, a w razie konieczności również do aktywnych elementów sieci oraz obowiązek zapewniania dostępu na potrzeby roamingu lokalnego. Najbardziej ogólny charakter ma nakładany przez Prezesa UKE na podstawie art. 180 PrKomElektr obowiązek zapewnienia kolokacji, elementów sieci telekomunikacyjnej lub powiązanych zasobów umieszczonych na nieruchomości na podstawie uprawnień wynikających z przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji, jeżeli nałożenie takiego obowiązku jest konieczne ze względu na interesy i cele publiczne określone w tym przepisie." (S. Piątek, Prawo komunikacji elektronicznej. Komentarz, wyd. 1, 2025, art. 176, Nb 2).

Natomiast zgodnie z art. 203 Pke po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 200 ust. 1, Prezes UKE, w przypadku ustalenia, że na rynku właściwym występuje przedsiębiorca komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej zajmujący kolektywną pozycję znaczącą, wydaje decyzję, w której:

1) określa rynek właściwy w sposób określony w art. 200 ust. 1 pkt 1;

2) wyznacza przedsiębiorcę komunikacji elektronicznej o znaczącej pozycji rynkowej lub przedsiębiorców komunikacji elektronicznej zajmujących kolektywną pozycję znaczącą oraz:

a) nakłada, utrzymuje lub zmienia obowiązki regulacyjne, biorąc pod uwagę adekwatność i proporcjonalność danego obowiązku do problemów rynkowych, których rozwiązanie służy realizacji celów określonych w art. 412 ust. 2, lub

b) uchyla nałożone obowiązki regulacyjne, jeżeli przedsiębiorca komunikacji elektronicznej lub przedsiębiorcy komunikacji elektronicznej nie utracili tej pozycji, ale warunki na rynku właściwym uzasadniają uchylenie tych obowiązków.

Należy stwierdzić, iż na żadnej ze stron postępowania nie ciążą obowiązki dostępowe symetryczne, o których mowa w art. 176 Pke, a na Fiberhost nie zostały nałożone obowiązki regulacyjne związane ze stwierdzeniem znaczącej pozycji rynkowej i nałożeniem obowiązków w zakresie uwzględniania wniosków o zapewnienie przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostępu telekomunikacyjnego do Usługi LLU. Są to informacje znane Prezesowi UKE z urzędu.

Należy również wskazać, że Fiberhost nie jest zobowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego do sieci telekomunikacyjnej Fiberhost w zakresie udostępnienia Usługi LLU do punktów adresowych zlokalizowanych przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu na podstawie przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju w dotychczasowym brzmieniu:
„Podmiot, który:

1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do:

a) budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, lub

b) nabycia praw do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej,

2) nabył prawa do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, o których mowa w pkt 1 lit. a

– zapewnia dostęp do takiej infrastruktury lub sieci przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jeżeli obowiązek ten wynika z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych tej budowy, przebudowy, tego remontu lub nabycia praw”.

Z przytoczonego przepisu wynika obowiązek zapewnienia dostępu do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej zrealizowanej z wykorzystaniem środków publicznych. Dostęp będzie zachodził, jeżeli zostanie ustanowiony przepisem prawa, decyzją, umową lub innym aktem, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy, remontu lub nabycia praw do sieci telekomunikacyjnej. Powyższemu obowiązkowi odpowiada jednocześnie uprawnienie przedsiębiorców telekomunikacyjnych do żądania uzyskania takiego dostępu.

Zgodnie ze stanowiskiem doktryny „Artykuł 27 ust. 1 WspRozwTelU znajduje zastosowanie tylko wówczas, gdy obowiązek współkorzystania lub dostępu telekomunikacyjnego wynika już z przepisów o pomocy publicznej, decyzji, umowy lub innego aktu, na podstawie którego nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury lub nabycia praw do infrastruktury. Artykuł 27 ust. 1 nie jest więc pierwotnym źródłem tego obowiązku. Dalej trzeba rozróżnić sytuację, w której obowiązek wynika

z przepisów o pomocy publicznej, od sytuacji, w której obowiązek wynika z decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło dofinansowanie.

W pierwszej sytuacji obowiązek jest nałożony w przepisach prawa powszechnie obowiązującego i tym samym każdy może na jego podstawie żądać od podmiotu obowiązanego współkorzystania lub dostępu telekomunikacyjnego. Dla tej sytuacji art. 27 ust. 1 ma znaczenie przede wszystkim deklaratoryjne, powtarzając ten obowiązek i stwierdzając, że powinien być on wykonywany na określonych w tych przepisach zasadach. Niemniej jednak najczęściej obowiązek dostępu telekomunikacyjnego lub współkorzystania wynikający z przepisów o pomocy publicznej jest uszczegóławiany i rozwijany w decyzji, umowie lub innym akcie, na podstawie którego udzielono pomocy publicznej, a który jest wiążący wyłącznie dla jego adresata, co utrudniałoby możliwość powoływania się podmiotom uprawnionym na określone w tych aktach zasady. Mając to na uwadze, można więc uznać, że normatywne znaczenie art. 27 ust. 1 polega na nadaniu skuteczności erga omnes zasadom współkorzystania lub dostępu telekomunikacyjnego określonym w aktach, na podstawie których nastąpiło dofinansowanie. Dzięki temu każdy podmiot uprawniony może się powołać na art. 27 ust. 1, żądając współkorzystania lub dostępu telekomunikacyjnego na zasadach wynikających z przepisów o pomocy publicznej, decyzji, umów lub innych aktów, jeżeli wynika z nich taki obowiązek.

W kontekście realizowanych w Polsce projektów budowy infrastruktury i sieci szerokopasmowych, finansowanych ze środków publicznych, co do zasady mamy do czynienia z nałożeniem obowiązku zapewnienia dostępu i współkorzystania (tzw. otwarty dostęp). Obowiązek otwartego dostępu jest bowiem jednym z kluczowych warunków zapewniających zgodność udzielenia pomocy publicznej z art. 107 ust. 3 lub art. 106 ust. 2 TFUE. Jeżeli więc nawet obowiązek taki jest wyraźnie artykułowany dopiero w decyzji Komisji wydanej w następstwie zgłoszenia (notyfikacji) pomocy indywidualnej lub programu pomocowego, to i tak wynika wówczas z przepisów o pomocy publicznej, tj. z art. 106 ust. 2 lub art. 107 ust. 3 TFUE. Decyzje Komisji, umowy o dofinansowanie lub inne akty, na podstawie których następuje dofinansowanie, stwierdzają jedynie, że taki warunek jest niezbędny do uznania pomocy publicznej za zgodną z prawem unijnym, jednocześnie precyzując zasady wykonywania tego obowiązku." (J. Wilczewski [w:] T. Grossmann, W. Knopkiewicz, J. Sebzda-Załuska, M. Szydło, J. Wilczewski, Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Komentarz, wyd. 1, 2013, art. 27, Nb 1).

Na podstawie analizy przeprowadzonej w ramach postępowania nr DR.WPS.6080.1.2024, Prezes UKE stwierdził, że w odniesieniu do punktów adresowych zlokalizowanych przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu nie będą miały zastosowania przepisy art. 27 ustawy o wspieraniu rozwoju. Z informacji posiadanych przez Prezesa UKE z urzędu wynika, że żaden z punktów adresowych zlokalizowanych przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu nie został wybudowany przez Fiberhost w ramach POPC.

Wobec niespełnienia przesłanek określonych w art. 182 i 185 Pke (brak zobowiązania Fiberhost do świadczenia dostępu telekomunikacyjnego w celu udostępnienia Usługi LLU z uwagi na omówione powyżej okoliczności) Prezes UKE uznał, że brak jest podstaw do wydania Decyzji zgodnej z Wnioskiem i postanowił odmówić ustalenia warunków dostępu telekomunikacyjnego do sieci telekomunikacyjnej Fiberhost w zakresie udostępnienia Usługi LLU do punktów adresowych zlokalizowanych przy ul. Konopnickiej w Wągrowcu.

Pouczenie

Od Decyzji Stronom przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji (art. 440 ust. 2 pkt 6 lit. d) PKE w związku z art. 479^{58} § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 468 ze zm., dalej „kpc").

Od odwołania od niniejszej decyzji pobiera się opłatę stałą w kwocie 1000 zł, na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.: Dz. U. z 2025 r., poz. 1228 ze zm., zwanej dalej „Ustawą o kosztach sądowych").

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych stosownie do przepisów Tytułu IV Ustawy o kosztach sądowych lub przyznanie pomocy prawnej z urzędu stosownie do przepisów Części I Tytułu V Działu II kpc.